

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513205528
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8513205528.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu X. S., K.. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v W. Ľ. K. T. J. Č.. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Václavom Jaroščiakom, advokátom so sídlom v Žiline na ul. M. Rázusa č. 14, proti žalovanému Q.R. Š., K.. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v J. Č.. XXX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Škrabákom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici na ul. Skuteckého č. 30, o zaplatenie 4.500 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 15.04.2019 č.k. 2C 2/2014-222 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.500 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 4.500 eur za obdobie od 01.07.2011 do zaplatenia. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 13.04.2011 žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 4.500 eur a to bezhotovostným prevodom na účet žalovaného na základe zmluvy o pôžičke. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky vrátiť do 30.06.2011 na účet žalobcu. Žalobca a žalovaný si o poskytnutí finančných prostriedkov dňa 13.04.2011 vystavili potvrdenie, z ktorého vyplýva, že finančné prostriedky vo výške 4.500 eur boli zaslané žalovanému Q. Š., pričom na tomto potvrdení sa okrem podpisu Q. Š. nachádza aj pečiatka spoločnosti KROVBER s.r.o., so sídlom Liesek č. 599. Podľa výpisu z obchodného registra bol v čase uzavretia zmluvy o pôžičke Q. Š. konateľom tejto obchodnej spoločnosti. Žalobcovi neboli požičané finančné prostriedky v lehote splatnosti vrátené, preto žalobca zaslal žalovanému výzvu na zaplatenie dlhu. Do dnešného dňa však tieto finančné prostriedky žalobcovi vrátené neboli.

3. V priebehu konania sa žalovaný podaním doručeným súdu dňa 04.12.2018 ako aj na pojednávaní dňa 18.03.2019 dovolal premlčania nároku žalobcu uplatneného v konaní. Žalobca svoj nárok na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov uplatnil na súde dňa 15.10.2013 proti žalovanému Q. Š., O. J. Č.. XXX. Následne potom čo bol súdom vyzvaný na doplnenie a spresnenie žaloby v časti označenia žalovaného, pokračoval v konaní proti žalovanému KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. Až podaním doručeným súdu dňa 15.08.2016 zoberal žalobca žalobu proti žalovanému KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599 späť a žiadal, aby sa pokračovalo v konaní už iba so žalovaným Q. Š., bytom J. Č.. XXX tak, ako to bolo uvedené už v podanej žalobe. Žalobca teda až týmto momentom riadne pokračoval v konaní ako so žalovaným - Q. Š., O. J. Č.. XXX. Aj odvolací súd vo svojich uzneseniach zo

dňa 22.06.2016 vo veci 11Co/30/2015 a zo dňa 31.10.2017 vo veci 11Co/37/2017 poukázal na to, že súd sa procesne nevyporiadal s postavením týchto žalovaných a nerozhodol o ich zámene, resp. pristúpení do konania. Počas tohto obdobia, teda do návrhu žalobcu pokračovať v konaní už iba so žalovaným Q. Š., O. J. Č.. XXX, žalobca riadne v konaní po podaní žaloby so žalovaným Q. Š., O. J. Č.. XXX nepokračoval, a preto nemohlo dôjsť k účinku neplynutia premlčacej lehoty po podaní žaloby na súd. O tomto konaní žalobcu svedčí tiež to, že žalobca po výzve súdu na spresnenie označenia žalovaného pokračoval v konaní už iba proti žalovanému KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. V zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka spočívanie premlčacej doby trvá po celý čas konania, pretože odo dňa uplatnenia práva premlčacia doba neplynie. To platí len za predpokladu, ak ten, kto spôsobil náležitým uplatnením práva spočívanie premlčacej doby, v začatom konaní riadne pokračuje, čo sa v tomto prípade nestalo. Splatnosť pôžičky poskytnutej žalobcom žalovanému nastala dňa 30.06.2011, teda odo dňa 01.07.2011 začala plynúť trojročná premlčacia doba. Táto by v prípade neuplatnenia pohľadávky na súde uplynula dňa 01.07.2014. Žalobca podanou žalobou si uplatnil svoj nárok na úhradu pohľadávky dňa 15.10.2013 a plynutie premlčacej doby spočívalo od podania žaloby do dňa 24.01.2014, kedy žalobca označil za žalovaného KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. Počas tohto obdobia opätovne začala plynúť premlčacia doba a táto uplynula dňa 10.10.2014. Žalobca však navrhol pokračovať v konaní so žalovaným Q. Š., O. J. Č.. XXX až dňa 15.08.2016, resp. ak by súd za toto podanie považoval jeho vyjadrenie v odvolacom konaní, v ktorom namietal nesprávny procesný postup súdu pri určení strán sporu tak dňa 26.11.2015, teda až po uplynutí premlčacej doby.

4. Na vznesenie námietky premlčania žalovaným sa prihládalo ako na konanie v rozpore s dobrými mravmi. Nie je to vylúčené, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O takýto prípad však môže ísť iba výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva strany sporu, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhej strany, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhá strana sporu márne uplynutie premlčacej doby nezavinila a voči nej by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu, najmä vziať do úvahy charakter uplatneného práva, jeho rozsah a dôvody, pre ktoré právo nebolo uplatnené pred uplynutím premlčacej doby. Súd vychádzal z toho, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok voči žalovanému a následne na výzvu súdu spresnil žalobu tak, že za žalovaného označil spoločnosť KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. Prítom vychádzal z toho, že žalovaný Q. Š., O. J. Č.. XXX bol v čase poskytnutia pôžičky aj konateľom tejto obchodnej spoločnosti. Žalobca a žalovaný v čase poskytnutia pôžičky komunikovali a spolupracovali v rámci podnikateľskej činnosti žalovaného, teda ako konateľa obchodnej spoločnosti. Peňažné prostriedky boli poskytnuté bezhotovostným prevodom na účet žalovaného - fyzickej osoby, pričom žalobca nevedel, že nejde o účet spoločnosti KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. Navyše žalovaný pri podpise potvrdenia o prevzatí pôžičky pripojil k svojmu podpisu aj pečiatku obchodnej spoločnosti, ktorej bol v tom čase konateľom. Následné spresnenia podanej žaloby vo vzťahu k žalovanému tak boli zapríčinené úmyselným konaním žalovaného pri preberaní finančných prostriedkov, kedy žalobcu uviedol do omylu, že tieto peňažné prostriedky preberá ako konateľ obchodnej spoločnosti. Vzhľadom na uvedené tak boli splnené podmienky preto, aby výnimočne neboli priznané vznesenej námietke premlčania právne účinky v súlade s právom a žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi žalobou uplatnený nárok na vrátenie čiastky 4.500 eur vrátane príslušenstva.

5. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žaloba žalobcu bola zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že v zmysle judikatúry súdov Slovenskej republiky síce existuje možnosť prihladať na vznesenú námietku premlčania ako na konanie v rozpore s dobrými mravmi, avšak využitie tejto možnosti je možné iba vo veľmi výnimočných prípadoch. V prípade uplatneného nároku žalobca bol od prvého pojednávania zastúpený advokátom a opakovane na pojednávaniach aj v písomných vyjadreniach zotrvával na tom, že ide o nárok voči právnickej osobe KROVBER s.r.o.. Žalovaný nijako nezavinil, že žalobca nesprávne označil stranu sporu. Pojednávaní sa riadne zúčastňoval a použil len legitímne prostriedky procesnej obrany. Pri uzatváraní zmluvy o pôžičke došlo k opečiatkovaniu zmluvy po dohode obidvoch strán. Žalobca, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom, mal a mohol riadne posúdiť, voči komu si bude nárok uplatňovať.

7. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

9. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

10. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

12. Ust. § 3 ods. 1 OZ patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t.j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade či v rozpore s dobrými mravmi zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre použitie ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je vždy potrebné urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej musia byť zvážené všetky rozhodujúce okolnosti.

13. Je nepochybné, že medzi práva dlžníka patrí aj oprávnenie brániť sa proti veriteľom uplatnenému právu námietkou premlčania v zmysle ust. § 100 ods. 1 OZ. Aj dovolanie sa premlčania podlieha súdnemu prieskumu so zameraním na to, či v konkrétnom prípade takéto vznesenie námietky premlčania zo strany dlžníka nemožno hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi.

14. V danom prípade, s prihliadnutím na okolnosti prejednávanej veci, námietku premlčania vznesenú žalovaným ako dlžníkom možno označiť za konanie odporujúce dobrým mravom. Je nepochybné, že v čase poskytnutia pôžičky vo výške 4.500 eur dňa 13.04.2011 žalovaný mal postavenie nielen fyzickej osoby, ale aj postavenie konateľa a teda štatutárneho orgánu spoločnosti KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599. Rovnako z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase poskytnutia pôžičky žalobca spolupracoval so spoločnosťou KROVBER s.r.o., so sídlom v Liesku č. 599, ktorej konateľom bol žalovaný.

15. V potvrdení zo dňa 13.04.2011 (č.l. 7 spisu) žalovaný potvrdil, že si požičal finančné prostriedky od žalobcu v sume 4.500 eur a tieto mu boli zaslané na ním označený účet dňa 13.04.2011. Toto potvrdenie žalovaný opatril svojím podpisom a pečiatkou spoločnosti KROVBER s.r.o., čo nepochybne muselo vyvolať u žalobcu presvedčenie, že suma 4.500 eur bola požičaná spoločnosti KROVBER s.r.o., kde ako konateľ pôsobil žalovaný. Žalovaný tento stav vyvolal tým, že vôbec neoznačil majiteľa účtu, na ktorý boli peňažné prostriedky poukázané, hoci už v tom čase vedel, že ide o jeho osobný účet a nie o účet spoločnosti, v ktorej pôsobil ako konateľ. V prípade účtu, na ktorý mali byť do 30.06.2011 vrátené požičané finančné prostriedky, pritom v potvrdení zo dňa 13.04.2011 bolo jasne uvedené, že jeho majiteľom je žalobca. Ak žalovaný v prípade účtu, na ktorý boli poukázané požičané finančné prostriedky neoznačil jeho majiteľa, najmä za situácie, ak týmto majiteľom mohol byť samotný žalovaný ako fyzická osoba alebo právnická osoba, jeho konanie možno označiť za konanie sledujúce sťaženie alebo znemožnenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky a to aj za použitia námietky premlčania, čo nemožno považovať za konanie v súlade s dobrými mravmi. Ust. § 43 OZ pritom účastníkom ukladá

povinnosť dbať na to, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

16. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

18. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).